“More Alive Than Breath”
"زنده‌تر از نفس“

A Journey into the World of Dreams, Freedom, and True Life.
By: Dr. Farangiz Mohammadi.

یک سفر به دنیای رویاها، آزادی و زندگی واقعی
به قلم: (داکتر فرنگیز محمدی)

I only want to live,
not just survive.
I love to travel,
not merely moving from one place to another,
but seeing the world with eyes that are still amazed.

من تنها می‌خواهم زندگی کنم.
نه فقط زنده بمانم.
من سفر را دوست دارم،
نه فقط رفتن از جایی به جای دیگر،
بلکه دیدن دنیا با چشمانی که هنوز شگفت‌زده می‌شوند.

I love loose and short clothes,
not nudity,
but freedom.
A freedom that allows my soul to breathe
as fully as my body.

من لباس‌های آزاد و کوتاه دوست دارم،
نه برهنگی،
بلکه آزادی.
آزادی‌ای که بگذارد روحم هم‌قدِ تنم نفس بکشد.

I love walking in the rain on the road,
the droplets that land on my face
reminding me that I am alive.

من قدم زدن در باران روی جاده را دوست دارم.
قطره‌هایی که روی صورتم می‌نشینند
و یادم می‌آورند زنده‌ام.

I love strolling at night in the spring air,
eating along the road,
sitting without hurry,
laughing for no reason.

من شب‌گردی در هوای بهاری را دوست دارم،
غذا خوردن در جاده،
نشستن بی‌عجله،
خندیدن بی‌دلیل.

I love going to large libraries,
reading books,
losing myself among the shelves,
and discovering things I didn't know yesterday.
I am endlessly curious,
and this curiosity is my greatest treasure.
What greater blessing is there than the desire to know?

من رفتن به کتابخانه‌های بزرگ را دوست دارم،
کتاب خواندن،
گم شدن میان قفسه‌ها،
و کشف کردن چیزهایی که دیروز نمی‌دانستم.
من بی‌نهایت جستجوگر و کنجکاوم،
و این کنجکاوی بزرگ‌ترین ثروت من است.
چه نعمتی بالاتر از اینکه انسان بخواهد بداند؟

I am passionate about studying.
I love learning.
I love to understand, analyze, and go deep.
This desire to know
is a sign that my soul is truly alive — and it is magnificent.

من عاشق درس خواندنم.
من درس را دوست دارم.
دوست دارم بفهمم، تحلیل کنم، عمیق شوم.
این میلِ دانستن،
نشانه‌ی زنده بودنِ روح من است — و این فوق‌العاده است.

I love nature,
fresh fruits,
village vegetables,
a simplicity that is honest and unpretentious.

من طبیعت را دوست دارم،
میوه‌های تازه،
سبزی‌های روستا،
سادگی‌ای که صادق است و بی‌تکلف.

I want to live by the will of my heart,
without extra words,
without any judgment,
just my true self.

من دوست دارم به میل دل خودم زندگی کنم،
بی هیچ حرف اضافه،
بی هیچ قضاوت،
فقط خودِ خودم.

I want to wander freely,
study,
understand the meaning of the world,
truly live life —
not just exist.

من دوست دارم آزادانه بگردم،
تحصیل کنم،
معنی دنیا را بدانم،
زندگی را واقعاً زندگی کنم —
نه اینکه فقط زنده باشم.

I want to always be unpretentious.
Honest,
transparent,
facing life directly.
I choose peace.
A life without fear,
without anxiety,
being my true self, living by the will of my heart.

من دوست دارم همیشه بی‌غل‌وغش باشم.
صادق،
شفاف،
رو به رو.
من آرامش را انتخاب می‌کنم.
زندگی بی‌هیچ ترس،
بی‌هیچ اضطراب،
خودِ خودم و به میل دل خودم.

Someday I want to have a restaurant,
filled with light, greenery, and wood,
with the aroma of simple food that warms hearts.
A job that shines on the international stage,
yet rooted in honesty and simplicity.
A place where people can realize
how real, beautiful, and delightful life can be.

روزگاری رستورانی داشته باشم،
پر از نور، سبزی و چوب،
با عطر غذای ساده‌ای که دل‌ها را گرم می‌کند.
شغلی داشته باشم که در سطح بین‌الملل بدرخشد،
اما ریشه‌اش در صداقت و سادگی باشد.
جایی که آدم‌ها بفهمند
زندگی می‌تواند این‌قدر واقعی، زیبا و دلنشین باشد.

These are not just dreams.
They are my breaths.
And I know —
every dream that gives this much life
is worth fighting for.
Even the smallest glimpse of it
can keep a person standing,
can be a light in the heart of the night.

این‌ها فقط رویا نیستند.
این‌ها نفس‌های من‌اند.
و من می‌دانم —
هر رویایی که این‌قدر جان می‌دهد،
ارزش جنگیدن دارد.
حتی یک تصور کوچک از آن،
می‌تواند انسان را سرپا نگه دارد،
می‌تواند چراغی باشد در دل شب،

It can remind you:
You were made for more than “just existing.”
And I… was made to truly live. 🌿

می‌تواند یادآوری کند:
تو برای بیشتر از «فقط زنده بودن» ساخته شده‌ای.
و من… برای زندگی کردن ساخته شده‌ام. 🌿

And finally…
Never forget your dreams.
They are worth fighting for,
because even the smallest glimpse of them
can give you life,
awaken your spirit,
and keep the feeling of truly being alive alive within you.
Remember, your dreams are not random.
They were placed in your heart
because you have the power to make them real.
Even if they seem small today,
even if you don’t yet know their path,
don’t extinguish them.
Think of them,
talk about them,
take small steps for them.
For sometimes the only thing that keeps a person alive
is that tiny spark of hope in their heart.
Take your dreams seriously.
You were made for more than being ordinary.
And every day you think of them and take steps toward them,
you are truly living that day.

و در آخر .....
هرگز رؤیاهایت را فراموش نکن.
آن‌ها ارزش جنگیدن دارند،
زیرا حتی یک تصور کوچک از آن‌ها
می‌تواند به تو جان بدهد،
روح‌ات را بیدار کند
و حس واقعی زنده بودن را در تو روشن نگه دارد.
یادت باشد رویاهایت تصادفی نیستند.
آن‌ها در دل تو گذاشته شده‌اند،
چون تو توان ساختن‌شان را داری.
حتی اگر امروز کوچک به نظر برسند،
حتی اگر هنوز راه‌شان را ندانی،
فقط خاموش‌شان نکن.
به آن‌ها فکر کن،
درباره‌شان حرف بزن،
برای‌شان قدم‌های کوچک بردار.
زیرا گاهی تنها چیزی که انسان را زنده نگه می‌دارد،
همین جرقه‌ی کوچک امید در دل اوست.
رویاهایت را جدی بگیر.
تو برای بیشتر از معمولی بودن آفریده شده‌ای.
که به آن‌ها فکر می‌کنی و برای‌شان قدم برمی‌داری،
همان روز، زندگی واقعی را تجربه می‌کنی.